

Dkt. Ayo Adewuya , 2 Wakorintho, Kipindi cha 2, 2 Wakorintho 1, Salamu, Maombi, Shukrani, na Mipango ya Usafiri

© 2024 Ayo Adewuya na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Ayo Adewuya katika mafundisho yake kuhusu 2 Wakorintho. Hii ni kipindi cha 2, 2 Wakorintho 1, Salamu, Maombi, Shukrani, na Mipango ya Usafiri.

Tunataka kuanza kuangalia 2 Wakorintho.

Tutashughulikia maandishi. Unaona, mara nyingi maishani, tunajikuta katika uhusiano wa kutokuelewana na kutoaminiana, ambapo hakuna njia rahisi ya kutoka. Tunapinga nia, na tunakataa kuwapa wale ambao tulikuwa na kutokubaliana nao faida ya shaka.

Hali ya hewa imejaa kutoaminiana na mashaka. Inaweza kuwa katika familia zetu, kazini, au kanisani. Hii ndiyo hali ambayo Paulo anajikuta nayo alipoandika 2 Wakorintho.

Paulo angeweza kufanya nini ili kurekebisha hali hiyo? Anawezaje kuifanya iwe sawa? Alikuwa na chaguo moja tu na chaguo moja lilikuwa kujieleza kwa Wakorintho kadri awezavyo na kuwaomba waelewe na wapende. Kwa hivyo, tunataka kuanza kuangalia Wakorintho wa Pili. Tutaanza na sura ya 1. Tunaanza na sura ya 1. Paulo, mtume wa Kristo Yesu, kwa mapenzi ya Mungu na Timotheo, ndugu yetu, kwa kanisa lililoko Korintho, pamoja na watakatifu wote walioko katika ukumbi wa Akaya: Neema na iwe kwenu na amani kutoka kwa Mungu Baba yetu na Bwana Yesu Kristo.

Sasa acha niishie hapo tunaposoma mistari hiyo miwili. Daima ni vizuri kujua ni nani aliyeandika barua. Unaona, mwanzo wa barua ni mfupi sana, na umefikia lengo.

Kama ilivyo kawaida kwa Paulo na barua zake, utangulizi daima hutoa dokezo la masuala ambayo Paulo atayazungumzia baadaye katika barua yake. Kwa hivyo, wakati wowote unapochagua barua ya Paulo, na unataka kusoma Waefeso au Wagalatia, 1 Wakorintho au Warumi, chukua muda kusoma utangulizi na kuufikiria. Unapoondoka kwenye utangulizi na kwenda kwenye mwili wa barua, utagundua kuwa kuna vidokezo na masuala ambayo Paulo tayari ameyadokeza.

Masuala haya yatashughulikiwa kwa undani baadaye. Mojawapo ya matatizo kati ya Paulo na Wakorintho ni kwamba utume wake umetiliwa shaka na baadhi ya watu huko Korintho. Kwa hivyo, anaanza kwa kusema kwamba hakuwa mtume kwa uamuzi au matakwa ya mtume.

Sasa, sikiliza. Ni muhimu sana kwa sababu anajiita Paulo, mtume wa Kristo Yesu , kwa mapenzi ya Mungu, na Timotheo, ndugu yetu. Sasa, ngoja nitoe hoja chache kabla sijaelezea.

Paulo, mtume wa Yesu Kristo kwa mapenzi ya Mungu. Unaona, tuna methali huko Afrika inayosema kwamba usimwogope mtu uliyetumwa kwake. Mwogope tu mtu aliyekutuma kwa sababu utii wako ni kwa mtu aliyekutuma.

Kwa hivyo, huna haja ya kuwa na wasiwasi kuhusu mtu ambaye umetumwa kwake. Unajua nini? Kwa sababu, kama tunavyosema Magharibi, mtu aliyekutuma amekuunga mkono. Kwa maneno mengine, yuko nyuma yako.

Nakumbuka nilipokuwa kijana, namaanisha, nikiwa mvulana mdogo sana, unajua, wavulana wadogo, wazazi wako wanakutuma mahali ambapo hutaki kwenda. Unatikisa kichwa chako, na ama unatikisa kichwa chako au unarudisha kichwa chako nyuma. Nami nitafanya hivyo.

Nitasema, Sawa, nakutuma. Rudi hapa. Utanikuta hapa.

Au basi unaogopa kwenda. Na Baba atasema, usijali, ninakutuma. Mimi ninawajibika.

Na ni muhimu sana kujua ni nani aliyekutuma. Daima ni vizuri sana. Kama naweza kuzungumza haraka, unakumbuka hadithi ya Musa jangwani.

Alikuwa na matatizo na wana wa Israeli, na wakati mwingine walikuwa karibu kumpiga mawe. Musa anafanya nini? Musa anarudi kwa Mungu, amelala kifudifudi, na kusema, Mungu, sikutaka jambo hili. Uliniita kwa hili.

Na Mungu anasema, Sawa, nilikuita. Ni vizuri kila wakati kuweza kurudi kwa sababu huduma si mchezo wa mtoto. Huduma ni ngumu.

Huduma ni ngumu. Huduma imejaa hatari. Na unahitaji kuweza kumrudia Mungu na kusema, Mungu, ulinituma.

Na Mungu atasema, ndiyo, nilikutuma. Lakini kama ulijituma mwenyewe, hilo ni jambo lingine. Alisema, Paulo, mtume wa Kristo Yesu, kwa mapenzi ya Mungu, yaani, kupitia njia ambayo Mungu alianzisha utume wangu.

Kwa maneno mengine, Mungu aliniita. Hakuchaguliwa katika wadhifa huo. Haikuwa kwa kuchaguliwa.

Ninajua madhehebu leo kwamba unakuwa mtume kwa kupandishwa cheo. Unakuwa mchungaji , na hatimaye, wakati fulani, unakuwa mtume. Mshahara wako unaongezeka na mengineyo.

Na kisha unakuwa msimamizi. Paulo anasema , hapana, hapana, hapana. Sikupigiwa kura kuingia ofisini.

Sikuwa mtume kwa kuchaguliwa. Sikuwa mtume kwa kupandishwa cheo. Sikuwa mtume kwa njia ya utawala wa kidini au siasa.

Mimi ni mtume kwa mapenzi ya Mungu. Kwa maneno mengine, hakuwa mvamizi katika kanisa la Korintho. Kimsingi, alikuwa mwanzilishi wa kanisa la Korintho.

Aliingia kanisani kama mtume wa Yesu Kristo. Hii ina maana kwamba ni kwa kuteuliwa na Mungu na si kwa kibali cha kibinadamu. Ikiwa Wakorintho walimdharau, hakupunguza hadhi yake kama mtume mbele za Mungu.

Na unajua maana ya hili. Kama Wakorintho walikuwa wanatilia shaka mamlaka ya kitume ya Paulo, kimsingi walikuwa wakichimba msingi wa maisha yao ya Kikristo kwa sababu aliwaongoza kwa Kristo. Na kama aliwaongoza kwa Kristo, na sasa wanatilia shaka mamlaka ya kitume ya Paulo, wanatilia shaka msingi ambao maisha yao ya Kikristo yamejengwa juu yake.

Na hilo si jambo la busara kufanya. Kwa sababu ikiwa Paulo alikuwa mdanganyifu, inamaanisha imani yao ni ya uongo. Ikiwa Paulo alikuwa mdanganyifu, inamaanisha imani yao ni ya uongo kwa sababu yeye ndiye aliyekuwa mdanganyifu.

Na Paulo anasema, Mimi ni mtume, si kwa mapenzi ya mwanadamu, bali kwa mapenzi ya Mungu. Na hapa, unaona, kitabu kizima kinahusu uadilifu wa Paulo kama mtume, jambo linalofanya kauli hiyo kuwa kauli muhimu sana. Kwa sababu kitabu kinazungumzia uadilifu wake.

Hakupigiwa kura katika ofisi. Hakufanywa mtume kwa kugombea nafasi. Hakuwa mtume kwa hila za kisiasa.

Hakuchagua hii kama kazi. Hakuchagua hata kidogo. Alikutana na Mungu bila kusahaulika, ambaye alimweka hapo.

Na kukutana huko ni muhimu kwa kila mhudumu aliyeitwa katika huduma. Sasa, huhitaji tena kwenda Damascus Road, lakini unaweza kupata kukutana huko na Mungu. Hakuchagua kama kazi.

Alikutana na tukio lisilosahaulika lililomweka pale. Kama mitume wa Mungu, Mungu ndiye mwamuzi mkuu wa yote ambayo Paulo hufanya. Anatambua kwamba Mungu ndiye mwamuzi mkuu.

Na sasa, haya tunaendelea, anawaambia watakatifu, kwa kanisa la Mungu lililoko Korintho, ikiwa ni pamoja na watakatifu wote katika Akaya yote. Sasa, kabla sijazungumzia hilo, je, si jambo la kuvutia kwamba Paulo anaweka jina la Timotheo hapo? Bila shaka, linapungua wakati fulani. Hatusikii hilo tena, lakini angalau anaweka jina lake hapo.

Sasa, kwa nini hilo ni muhimu? Paulo hakuogopa kama Timotheo angerudi nyuma au la, na kwa hivyo, barua hiyo ingekuwa haina maana. Nakumbuka miaka kadhaa iliyopita kuhusu mchungaji aliyeandika kitabu na mtu mwingine, lakini baada ya hapo, hakuandika kitabu chochote na mtu mwingine tena, na wanasema, vipi ikiwa mtu huyo atarudi nyuma? Sasa, kwa nini umdhanie mtu mwingine kuwa mbaya zaidi? Vipi ikiwa wewe mwenyewe utarudi nyuma? Kwa hivyo, nini kitatokea kwa maandishi yako? Lakini Paulo hakuwa na akili kama hiyo. Aliweza kumweka Timotheo katika jina lake.

Naomba nizungumzie hili kidogo? Hata Paulo anatuonyesha umuhimu wa ushirikiano. Paulo hakutafuta ni nani anayechukua sifa. Unajua, katika usomi wa leo, hilo halifanyiki sana.

Je, mtu mmoja anataka kujulikana na kila mtu? Hapana. Hili ni muhimu sana. Ni kazi ya pamoja.

Paulo anathamini kazi kama mshiriki wa timu. Kazi yake kama mshiriki wa timu. Kwa hivyo, anamtaja Timotheo.

Kisha, anawaita Wakorintho watakatifu. Wow. Unajiuliza, watakatifu huko Korintho? Ni mahali pa ajabu pa kupata watakatifu.

Unaona, tunatumia neno watakatifu leo kwa njia mbalimbali. Unawapata watakatifu hapa na pale. Huko Ufilipino tunawaita, Rebolto .

Sanamu hizi, watakatifu hawa wadogo. Na, bila shaka, katika dhehebu fulani, wana watakatifu wa kila kitu. Wana watakatifu wa kuvuta sigara.

Wana watakatifu kwa ajili ya kuiba. Wana watakatifu kwa ajili ya uzinzi. Huyo si mtakatifu tunayemzungumzia.

Katika sehemu nyingine, wana watakatifu. Je, umekuwa mtakatifu baada ya kufa? Hapana, hapana, hapana, hapana. Paulo anasema hawa ni watakatifu walio hai.

Anawaita watakatifu. Tunatumia neno watakatifu leo. Tunahisi kwamba linaonekana kwa watu wengine wa kiroho sana.

Badala ya wale waliotengwa na uhusiano wa kumwamini Kristo Yesu. Basi, mtakatifu ni nani? Na inamaanisha nini kuwa mtakatifu? Unaona, nambari moja, neno mtakatifu au watakatifu, hoi agioi kwa Kigiriki, ni wingi. Na nisikilizeni kwa makini sana.

Paulo hatumii neno hili katika umoja. Analitumia katika wingi. Kutajwa kwa agioi katika Agano Jipya huwa kwa wingi kila wakati.

Hoi agioi . Hiyo ni watakatifu pamoja kama watu. Hiyo inatuambia jambo fulani.

Inarejelea waumini wote katika Kristo badala ya wachache waliochaguliwa. Unaona hilo katika Warumi sura ya 1, mstari wa 7. Ipo hapo katika 1 Wakorintho sura ya 1, mstari wa 2. Katika 2 Wakorintho sura ya 2, mstari wa 1. Katika Waefeso sura ya 1, mstari wa 1. Wafilipi sura ya 1, mstari wa 1. Na, Wakolosai sura ya 1 mstari wa 2. Anawaita watakatifu. Kwa nini tunaitwa watakatifu, basi? Tunaitwa watakatifu kwa sababu ya uhusiano wetu na Kristo.

Vivyo hivyo, Israeli iliitwa watu watakatifu wa Mungu. Sasa, fikiria kwa muda. Watu watakatifu wa Mungu, mnajua jinsi walivyopigana huko Meriba .

Walinung'unika wakati wote. Walilalamika wakati wowote. Kila wakati hakuna maji ya kunywa, wanalalamika.

Hakuna chakula cha kula, wanalalamika. Kisha wakalalamika kuhusu mana. Walisema chakula cha malaika hakikushiba.

Namaanisha, unazungumzia kuhusu wana wa Israeli walioitwa watu watakatifu. Kisha unajiuliza, utakatifu unamaanisha nini wakati huo? Nitautazama kwa njia tofauti. Huo ni utakatifu kwa maana ya kukubalika.

Wao ni wa Mungu. Kwa sababu ya uhusiano wao na Mungu, kwa sababu ya kutengwa kwao, wanaitwa watakatifu, watakatifu. Waumini wanaitwa watakatifu kwa sababu ya uhusiano wetu na Kristo.

Kwa hivyo, utakatifu si hadhi ya kupewa watu binafsi kutokana na kazi maalum baada ya kifo. Huwi mtakatifu baada ya kifo kwa sababu ya kazi maalum uliyoifanya. Na kisha, neno mtakatifu, ingawa kimsingi linamaanisha mahusiano, linamaanisha mtindo wa maisha wa kimaadili unaotarajiwa kwa wale walioteuliwa hivyo.

Kwa maneno mengine, ikiwa Mungu ametuita kuwa watakatifu, basi tunahitaji kuishi maisha yetu kwa njia hiyo. Ukikumbuka hadithi ya David Ben-Gurion, Waziri Mkuu wa kwanza wa Israeli, alikuwa akizungumza na mtu, na akamuuliza mtu huyo, akasema, je, kuna Wakristo? Akasema nimesoma Biblia. Je, kuna watu wanaoamini hili? Na mhubiri akamwambia, ndiyo, mimi naliamini.

Aliuliza kama kuna watu wengi kama yeye. Wako wapi? Siwaoni. Au unakumbuka hadithi ya Mahatma Gandhi, ambaye alikuwa akizungumza na mmisionari na akasema, na mtu huyo akasema, unaamini, namaanisha, unaamini maandiko haya? Na mhubiri alikuwa akimwambia Mahatma Gandhi, alisema, kwa nini unampenda mtu au mtu sana na hupendi Ukristo? Na Mahatma Gandhi akasema, hili ndilo tatizo. Ninampenda Kristo wako.

Ni Wakristo ambao siwapendi kwa sababu kuna mengi, tofauti na Kristo. Ninampenda Kristo wako, lakini siwapendi Wakristo kwa sababu kuna mengi yasiyofanana na Kristo. Kwa maneno mengine, katika taaluma, kuna pengo kati ya, kuna pengo la uaminifu kati ya imani na tabia.

Na Paulo anawaita kwamba ninyi ni watakatifu, na kama watakatifu wa Mungu, tunapaswa kuakisi upendo wa Mungu, tunapaswa kuakisi maisha ya Mungu, tunapaswa kuakisi utakatifu wa Mungu katika maisha yetu. Nakumbuka wimbo tuliokuwa tukiimba, acha uzuri wa Yesu uonekane ndani yangu. Yote ni shauku na usafi wa ajabu, wewe roho takatifu, asili yangu yote iliyosafishwa, hadi uzuri wa Yesu uonekane ndani yangu.

Nataka kuwa mtakatifu kwa ajili ya Mungu. Neno mtakatifu linamaanisha mtindo wa maisha wa kimaadili unaotarajiwa kwa wale wanaoitwa hivyo. Kwa hivyo, alisema pamoja na watakatifu wote walioko Akaya yote, jambo linaloonyesha kwamba Paulo alikusudia barua zake zisambazwe miongoni mwa makanisa.

Hii haikuwa kwa Wakristo wa jiji la Korintho pekee bali kwa Wakristo wote katika eneo hilo ambao wangeweza kusoma barua hiyo. Salamu iliyofuata anwani hizo ni salamu ya kawaida ya Paulo. Anawatakia wasomaji wake neema na amani.

Unajua, wakati mwingine unajiuliza jinsi tunavyosalimiana leo. Salamu zetu hazina maana. Habari, habari. Maana ya habari ni nini? Naam, ni habari, sijui inamaanisha nini.

Habari ni haki, ni ama kukaa kwake huko au hujambo usije hapa. Lakini Paulo anaikaribisha kwa neema na amani. Hilo ni jambo la kitheolojia sana.

Neema na amani iwe kwenu kutoka kwa Mungu Baba yetu na Bwana Yesu Kristo. Neema ndiyo inayotusamehe, na amani ni matokeo ya upatanisho wetu na Mungu. Hapo hapo, Paulo anazungumzia uhusiano kati ya Mungu Baba na Bwana Yesu Kristo.

Unaweza kusoma hilo kama neema na amani kutoka kwa Mungu Baba yetu na kutoka kwa Bwana Yesu Kristo. Baba na Mwana wote wawili ndio chanzo cha neema na amani, na wanapewa waumini. Na kisha anaendelea kuanza kuwaandikia.

Akisoma kutoka mstari wa 3 sasa, alisema, Ahimidiwe Mungu, Baba wa Bwana wetu Yesu Kristo, Baba wa rehema, na Mungu wa faraja yote, atufarijiye katika dhiki zote, ili nasi tuweze kuwafariji wale walio katika dhiki zozote, na kwa faraja ambayo sisi tunafarijiwa nayo na Mungu. Kama vile mateso ya Kristo yalivyo mengi kwetu, vivyo hivyo faraja yetu katika Kristo. Tukiteswa, ni kwa ajili ya faraja na wokovu wenu.

Kama tunafarijiwa, ni kwa ajili ya faraja yenu, ambayo mnapata mnapovumilia mateso yale yale tunayopata sisi pia. Tumaini letu kwenu ni thabiti, kwa maana tunajua ya kuwa kama mnavyoshiriki mateso yetu, vivyo hivyo mnashiriki faraja yetu. Ndugu, hatutaki mkose kujua kuhusu mateso tuliyopata huko Asia.

Kwa maana tulikuwa tumehuzunika sana hata tukakata tamaa ya kuishi. Kwa kweli, tulihisi kwamba tulikuwa tumehukumiwa kifo ili tusijitegemee sisi wenyewe bali tumtegemee Mungu, anayewafufua wafu. Yeye aliyetuokoa katika hatari kubwa kama hiyo, ataendelea kutuokoa.

Tumemwekea tumaini letu kwamba atatuokoa tena. Pia nyinyi jiunge nasi katika kutusaidia kupitia maombi yetu ili wengi watoe shukrani kwa niaba yetu kwa baraka tuliyopewa kupitia maombi ya wengi. Sasa, Paulo anaanza kuandika, na anaanza kwa kuzungumza nao kuhusu mateso aliyopitia.

Jambo la kwanza utakalogundua ni hili. Paulo anaacha njia yake ya kawaida ya shukrani na maombi. Kwa kawaida, katika barua zake, Paulo atamshukuru Mungu kwa ajili ya waumini.

Hivyo ndivyo anavyofanya. Lakini anabadilisha hilo katika 2 Wakorintho sura ya 1, mstari wa 3. Anatoa, anasema, Mungu atukuzwe. Paulo anafungua barua kwa kumsifu Mungu, ambaye amemwonyesha rehema na faraja nyingi.

Kifungu hiki maalum kina mengi; unaona mambo mengi ambayo Paulo anasema kuhusu mateso katika kitabu hiki na katika sehemu hii maalum. Paulo anazungumzia faraja au faraja katika kifungu hicho. Namaanisha, wazo lililo nyuma ya neno hili daima ni zaidi ya huruma inayotuliza.

Ina wazo la kuimarisha, kusaidia, na kuimarisha. Kwa hivyo, Paulo anamsifu Mungu kwa kutia moyo kimungu katikati ya mateso. Na hilo ni muhimu sana kuliangalia kwa sababu Paulo anapozungumzia mateso, anasema kwamba mateso ni kwa ajili ya waumini, jambo ambalo ni muhimu sana.

Hebu iangalie tena. Ili tuweze kuwafariji wale walio katika mateso kwa faraja ambayo sisi wenyewe tunafarijiwa nayo na Mungu. Na Paulo anaanza kuzungumzia mateso yake.

Na hili ni muhimu sana kwa sababu unapata maneno mengi ambayo Paulo anatumia kwa ajili ya mateso katika 2 Wakorintho. Anatumia neno Paschal, na anatumia neno kupatwa kwa jua. Inashangaza kwamba unapoangalia lugha ya Paulo, angalau maneno 29 tofauti yanayotumika kwa ajili ya mateso yanapatikana.

Na jambo la kuvutia ni kwamba kama sijakosea, kuna paraklas 58 na faraja. Kwa hivyo, kwa kila tukio, kwa kila kutajwa kwa mateso, kuna faraja mara mbili. Kwa kila kutajwa kwa ugumu, mateso, na majaribu, kuna faraja mara mbili.

Hilo linapaswa kuwa jambo la kutia moyo kwetu. Na Paulo anasema hapa kuhusu mateso aliyoyapata kwa ajili ya watu. Ilangalie katika mstari wa 5. Kwani kama vile mateso ya Kristo yalivyo mengi kwetu, anapozungumzia mateso ya Kristo, hayo ndiyo mateso aliyopata kwa ajili ya Kristo.

Kama vile mateso ya Kristo yanavyotuacha, ndivyo faraja yetu kupitia Kristo ilivyo. Na kisha anatoa kauli. Ikiwa tunateseka, ni kwa ajili ya faraja yenu.

Na nataka usimame hapo kwa muda. Kama umeteseka, kama sisi tumeteseka, ni kwa ajili ya faraja yako. Unajua kinachotokea hapa? Paulo anajiona kama dhabihu.

Baadaye, atazungumzia kuhusu harufu ya mateso. Anazungumzia kuhusu harufu ya mateso, namaanisha, katika sura ya 2. Anazungumzia hilo. Angalia sura ya 2. Hebu tuangalie sura ya 2, mstari wa 14.

Lakini shukrani kwa Mungu, ambaye katika Kristo hutuongoza katika ushindi daima na kupitia sisi hueneza harufu ya kumjua yeye kila mahali, kwa maana sisi ndio harufu. Hilo ni muhimu sana.

Anazungumzia kuhusu osmen kwa Kigiriki, au osmen eudes . Acha nikurejeshe kwenye Mwanzo. Unaona kutajwa kwa mara ya kwanza kwa kifungu hicho, osmen eudes , katika sadaka za Nuhu.

Baada ya gharika, Nuhu alitoa dhabihu iliyompendeza Mungu. Ilikuwa osmen eudes , dhabihu inayokubalika kwa Mungu. Kisha, unaenda kwenye Mambo ya Walawi na kuanza kutazama sadaka zilizotolewa kwa Mungu.

Na lugha hiyo hiyo katika Septuagint ni osmen eudes , dhabihu, dhabihu. Kwa hivyo, Paulo alielewa maisha yake kama dhabihu. Ni mateso, ni dhabihu, ni mateso kwa namna fulani.

Sasa sikiliza, nisikilize vizuri. Paulo anaona mateso yake kama ya ukombozi kwa njia fulani. Ninaposema ukombozi kwa njia fulani, sijaribu kumweka Kristo katika kiwango sawa na mateso ya Paulo.

Hilo silo tunalosema. Lakini Paulo anasema kwamba siteseki tu kama mtu ambaye ni mhalifu, bali ninateseka kwa kusudi la kuwafanya baadhi ya watu wamjue Kristo.

Na kwa hivyo , kwa maana hiyo, mateso yake yana thamani. Ni ya ukombozi, ni ya kujitolea, ni ya kimisionari. Sio mateso kwa sababu ilikuwa tu utoro au kwa sababu alitaka kuwa mkorofi.

Hilo si jambo la msingi, hata kidogo. Alisema niliteseka kwa ajili yenu. Tukiteseka, ni kwa ajili ya faraja na wokovu wenu.

Je, unaona hilo? Ni kwa ajili ya faraja na wokovu wenu. Alisema tunafarijika. Paulo anamsifu Mungu kwa ajili ya kutiwa moyo kimungu katikati ya mateso.

Mateso ni sehemu muhimu ya maisha ya Kikristo. Na hutusaidia kuona jinsi Mungu anavyokidhi mahitaji yetu ya kila siku. Tunafarijika ili tuweze kuwezesha kuwafariji wengine.

Sasa, turudi tena. Ni kwa ajili ya watu. Ni ya jumuiya.

Faraja ya Mungu inaweza kutolewa na kupokelewa kupitia wengine. Hivi ndivyo Paulo anajaribu kuwaambia watu. Mtoa maoni, Adam Clark, anaeleza hivi.

Faraja mbaya za kiroho hazitolewi kwetu kwa matumizi yetu pekee. Ni kama zawadi za Mungu. Zinapewa fursa ya kusambazwa au kuwa vyombo vya kuwasaidia wengine.

Tunapoteseka, tunateseka kwa ajili ya wengine. Na tunapofarijiwa, tunafarijika si tu kuweka faraja kwa ajili yetu wenyewe bali pia kuwabariki wengine. Kwa maneno mengine, majaribu na faraja za m hudumu zinaruhusiwa na kutumwa kwa ajili ya faida ya kanisa, si kwa faida yako binafsi tu.

Mtu ambaye yuko karibu nami sana huwa anasema kwamba Mungu akiruhusu, atatumia. Mungu akiruhusu, atatumia. Mungu akiruhusu uteseke, atatumia.

Ana sababu yake. Unaona, kiburi hutuzuia kufichua mahitaji yetu kwa wengine. Kwa hivyo, hatupati kamwe faraja kutoka kwa wengine.

Namaanisha, mawaziri wengi watataka kujitokeza, hapana, mmeelewa. Mawaziri hawana matatizo. Kila kitu kiko sawa.

Kila kitu ni kikubwa na cha kupendeza. Ni sura ya nje. Si kweli.

Lakini mateso na faraja kutoka kwa wengine yanaweza kuwa baraka kwako. Mhubiri mwenye huzuni sana, yeye ambaye ana uungu wote kwa kusoma na kujifunza na si kwa uzoefu. Huyu ni mhubiri mwenye huzuni.

Una kila kitu kwa kusoma lakini hakuna chochote kwa uzoefu. Unajua, watu wengi wanaandika vitabu kuhusu uinjilisti, lakini hawawezi kuiongoza roho kwa Kristo. Watu wengi wanasoma kuhusu ndoa, na wewe hujaoa kamwe.

Namaanisha, hadithi ni nzuri sana. Kwa hivyo, unajuaje jambo ambalo hujawahi kupitia? Jambo lile lile katika huduma. Tunapoteseka, Mungu anaturuhusu kutumia mateso yetu kwa ajili ya wengine na kwa faraja yao.

Kwa sababu mateso ya Paulo yalikuwa mateso ya Kristo, Yesu hakuwa mbali na Paulo. Katika mateso yake, Yesu alikuwa karibu kila wakati. Unajua, ndiyo maana unapoangalia nyaraka za gerezani, atajiita Paulo kila wakati, mfungwa wa Kristo.

Ndiyo, je, ni Kristo aliyemtupa gerezani? Paulo angesema, ndio, hatimaye Mwenyezi Mungu ndiye aliyemtupa gerezani. Ni viongozi wa kisiasa waliomtupa gerezani. Ni viongozi wa kidini waliowachochea watu, nao wakamtia gerezani.

Lakini aliona zaidi ya uwezo, na akaona jambo la mwisho: Mungu. Niko gerezani kwa sababu ninafanya mapenzi ya Mungu, na Mungu anaruhusu. Ndiyo maana unaona kwamba Paulo angeweza kuimba usiku unaposikia kuhusu Paulo na Sila wakiimba usiku.

Haya, ufufuo gerezani? Ndiyo, kwa sababu walijua walikuwa pale kwa mapenzi ya Mungu. Alikuwepo pale pale. Alijua kwamba Kristo alikuwa pale pale, akijitambulisha naye, akimfariji.

Kwa maneno mengine, Mungu alikuwa na kusudi kubwa zaidi katika mateso ya Paulo kuliko kutembea juu ya Paulo mwenyewe. Mungu alikuwa akiwaletea wengine faraja na wokovu kupitia mateso ya Paulo. Unajua nini? Maisha ya Paulo hayajielekezi kwake mwenyewe bali kwa Bwana, kwa wale ambao Bwana amempa kuwatumikia pia.

Paulo anapoteseka, ni ili Mungu aweze kufanya jambo jema katika maisha ya Wakristo wa Korintho. Faraja yake inatakiwa kuwa njia ya baraka na kutia moyo kwao. Kuteseka au kufarijiwa, haikuwa yote kuhusu Paulo.

Yote yalikuwa kuhusu wengine, si kuhusu Paulo. Unajua, shule yetu ya Jumapili ya watoto ingeimba, FURAHA, FURAHA, hii ndiyo maana yake, Yesu kwanza, wewe mwenyewe mwisho, wengine katikati. Kwa hivyo, ukitaka kuwa na furaha, lazima iwe Yesu kwanza, wewe mwenyewe mwisho, wengine katikati.

Lakini unajua kwa nini Wakristo wengi hawana furaha? Kwa sababu wanabadilisha mpangilio. Ni YOJ, au YJO, ambayo siwezi kuitamka. Sijui hiyo inamaanisha nini, na ikiwa sina, inamaanisha wewe huna, na labda ndiyo maana waumini wengi hawana furaha. Sio kuhusu sisi tu, bali pia kuhusu wengine.

Kuteseka au kufarijiwa, haikuwa yote kuhusu Paulo ; yote yalikuwa kuhusu wengine. Cha muhimu, unajua, Paulo anasema mateso yale yale. Haiwezekani kwamba Wakristo wa Korintho walikuwa wakiteseka kwa njia ile ile ambayo Paulo aliteseka.

Namaanisha, tazama anachosema. Alisema mateso yale yale, lakini huenda hayateseka kwa njia ile ile. Labda hakuna hata moja kati yao inayoweza kufanana na mateso ya Paulo katika 2 Wakorintho sura ya 11, mistari ya 23 hadi 28, lakini Paulo anaweza kusema kwamba ni mateso yaleyale.

Unaona, huna haja ya kusema, vema, unateseka; hatuanzi kupima mateso yetu. Mimi ninateseka zaidi yako; wewe unateseka zaidi yangu. Mungu anajua kikomo cha mzigo wako; Anajua kikomo cha mzigo wangu na kwa hivyo haniruhusu kubeba zaidi ya ninavyoweza kubeba, na hakuruhusu kubeba zaidi ya unavyoweza kubeba.

Kwa hivyo, hatuhitaji kuanza kulinganisha mateso yetu na kusema, sawa, mateso yangu ni makubwa, mateso yako ni makubwa zaidi, moja ni kubwa zaidi. Hapana, ni mateso yale yale. Alisema unateseka mateso yaleyale.

Unajua, Paulo hakupunguza mateso yao. Wahubiri wa leo watasema, je, hiyo ndiyo sababu mnakata tamaa? Hilo ni jambo dogo. Paulo angeweza kusema tu, hilo ni jambo dogo ambalo halipaswi kuwasumbua.

Je, hiyo ndiyo sababu unataka kuacha? Je, hiyo ndiyo sababu unataka kukata tamaa? Paulo hasemi hivyo. Paulo anasema, ndio, hupitii kile kile ninachopitia mimi, lakini mateso yako ni muhimu kwa Mungu kama yangu yalivyo muhimu kwa Mungu. Uzoefu wako ni halali mbele za Mungu kama vile uzoefu wangu ulivyo halali; ingawa uzoefu wa mateso tunayopitia si sawa tunapoyalinganisha, ni muhimu kwa Mungu vile vile.

Kwa hivyo, kama wahudumu, tunahitaji kuwa waangalifu kuhusu jinsi tunavyopunguza ugumu wa watu. Sisemi, sawa, inamaanisha hawajakomaa. Hapana, hapana, hapana, hapana.

Sio hivyo. Tunajifunza kutoka kwa Paulo. Unajua, nilikuambia katika utangulizi kwamba ukitaka kuangalia barua ya kichungaji, hiki ndicho kitabu cha kwenda.

Kwa hivyo, ukitaka, hutahitaji kujua jinsi ya kutoa ushauri. Unakuja kwa 2 Wakorintho na kuona jinsi Paulo alivyofanya. Paulo anaweza kusema kwamba ni mateso yaleyale.

Anatambua kwamba hali halisi za mateso si muhimu kama kile Mungu anachofanya na kile Mungu anataka kufanya kupitia mateso.

Kuna maana kwamba sote tunashiriki mateso yaleyale. Unaona, wazo la Agano Jipya kuhusu mateso ni pana sana na halizuiliwi tu kwa aina moja ya shida, yaani, mateso. Katika mistari ya 8 hadi 11, hebu tuisome tena.

Hatutaki msijue, ndugu na dada, kuhusu mateso tuliyoyapata huko Asia, kwa maana tulikandamizwa sana kiasi cha kukata tamaa ya maisha yenyewe. Mnaona alama ya uongozi mzuri. Hapa ndipo udhaifu ulipo.

Paulo alijifanya kuwa dhaifu kwa wasikilizaji wake na akasema, tazama, tumepitia haya. Hivi ndivyo tulivyopitia, na tulitaka kujua. Alisema hata tulikata tamaa ya maisha yenyewe, ambayo ina maana kwamba kama inawezekana, tungekufa.

Sasa, baadhi ya watu watazungumzia kuhusu Paulo haongei; watazungumzia kuhusu mfadhaiko wa kimatibabu. Paulo haongei kuhusu mfadhaiko wa kimatibabu hapa. Paulo haongei. Loo, tumeshuka moyo sana.

Hii haizungumzii kuhusu mfadhaiko kwa sababu Kristo alikuwa karibu. Lakini alisema ni kiasi kwamba tulihisi ni bora hata sisi tufe. Huyu ni Paulo.

Nisikilize. Huu ni utume bora kabisa. Alisema hata tulikata tamaa ya maisha kwa sababu yalikuwa yanazidi kuwa magumu.

Tulivunjwa moyo sana kiasi kwamba tulikata tamaa ya maisha yenyewe. Hivyo ndivyo alivyosema. Kwa hivyo wakati mwingine tunapitia haya maishani, na adui ananong'ona, labda wewe si Mkristo tena.

Hilo si kweli. Sio shetani anayeamua kwamba mimi ni Mkristo au la. Ninajua kwamba mimi ni Mkristo.

Lazima ujue kwamba unapopitia mateso, na adui ni kitu kwako, unajua jinsi ya kumjibu. Alisema tumekata tamaa ya maisha. Tulikuwa tumekandamizwa kabisa, bila kuvumilika.

Alisema, kwa kweli, tulihisi kwamba tulikuwa tumepokea hukumu ya kifo ili tusijitegemee sisi wenyewe bali tumtegemee Mungu, anayewafufua wafu. Yeye atatuokoa na kifo cha aina hii na ataendelea kutuokoa. Kwa hivyo, anafanya nini? Katika mistari ya 8 hadi 11, Paulo anaendelea kutaja bila maelezo mateso ambayo yeye na wenzake walipitia.

Sikiliza. Paulo hakuonyesha majaribu yake. Hapana.

Wakorintho walikuwa wanajua majaribu aliyozungumzia , na hakulazimika kuingia katika maelezo ili kujifanya maarufu. Wakati mwingine, tunapotoa ushuhuda, tunaweza kufanya hivyo kwa njia ambayo lengo linakuwa kwetu na si kwa Mungu mkombozi. Paulo hatafanya hivyo.

Paulo anasema, unajua. Unajua kesi hiyo. Alihisi alikuwa na hukumu ya kifo, hukumu ya kifo juu yake mwenyewe, lakini anaona ukombozi, na anatumia lugha ya ufufuo kwa ajili ya ukombozi wake.

Paulo anasema kwamba Mungu alitunyakua. Mungu alitunyakua. Mnajua jaribu, na Mungu alitunyakua.

Namaanisha, alituokoa. Alitunyakua kutoka kwenye taya za kifo. Ni kuingilia kati kwa Mungu pekee ndiko kungeweza kumwokoa.

Tazama. Mateso si ya bahati mbaya au ya bahati mbaya katika maisha ya Kikristo. Sasa, hatujui asili halisi ya shida ya Paulo.

Huenda ilikuwa aina fulani ya mateso au mateso ya kimwili yaliyomfanya afanye kazi kwa bidii kama mmishonari. Angalau mapendekezo matano yametolewa. Angalau mapendekezo matano.

Nambari ya kwanza, 1 Wakorintho sura ya 15, mstari wa 32, ambapo Paulo anasema tulipigana na wanyama wakali huko Efeso. Katika pili, alipigwa mapigo 39 baada ya kufikishwa mbele ya mahakama ya Kiyahudi. Unajua, adhabu ya juu zaidi ambayo ungeweza kumpa Myahudi ilikuwa mapigo 40.

39, kwa kawaida, ungeacha, lakini 40, ukitoa zaidi ya 40, ni hukumu kupita kiasi. Na Paulo alisema nimepitia hilo mara tano . Mara tano.

Alipigwa mara tano. Unajua, ninapofundisha 1 Wakorintho, au ninapofundisha barua za Paulo, nina kile ninachokiita wasifu wa Paulo, na ninaunda wasifu, na ninakuambia, je, unataka kumwajiri mchungaji huyu? Kisha ninakuambia wasifu wa Paulo. Anajiita nani? Anajiita mfungwa.

Anaita, nini? Alisema siwezi kulala. Kisha akasema, nikiteseka ndani, nikiteseka nje, nikiwa katika hatari ya hili, nikiwa katika hatari ya lile. Na nikagundua kuwa wanafunzi wangu kwa kawaida hawataki kumwajiri Paul.

Namaanisha, ni nani atakayemwajiri mtu ambaye yuko gerezani na nje? Nani anataka kumajiri mtu ambaye ni mkarimu sana kiasi kwamba wanampiga mara tano, viboko 39? Hivyo ndivyo alivyokuwa mkuu. Na kisha mtu anayechochea ghasia. Katika Matendo sura ya 19, namaanisha, yeye si ndiye aliyesababisha ghasia, lakini uwepo wake hapo huchochea ghasia.

Je, unataka kumwajiri mtu huyo kama mchungaji wako? Hatujui hasa aliteseka nini, lakini haya ni mapendekezo ya mateso fulani muda mfupi kabla ya kuondoka Troa katika Matendo sura ya 20, mstari wa 19. Wengine watasema kwamba alikuwa na ugonjwa wa kimwili unaorudiwa. Ukweli ni kwamba hatujui.

Huenda ikawa haya yote, inaweza kuwa moja ya haya, inaweza kuwa mawili ya haya, lakini angalau tulijua aliteseka. Aliteswa na yote hayo. Tatizo lolote ambalo Paulo na wenzake walikabiliana nalo, lilikuwa baya. Alisema walikuwa wamelemewa kupita kiasi, kupita nguvu, hadi kufikia hatua ya kukata tamaa hata maishani.

Kwa sababu ya tatizo hili, Paulo alilazimika kuishi kwa matarajio ya kifo, ambacho kingeweza kutokea wakati wowote. Unajua, mara kwa mara, tunapaswa kuishi maisha yetu kwa njia hiyo. Tunapaswa kuishi maisha yetu; wacha niseme hivi: tunahitaji kuishi maisha yetu kwa mwanga wa umilele, na hatujui umilele huo unaanza lini.

Lakini tunahitaji kuishi maisha yetu kwa kuzingatia wakati ujao. Tofauti na jinsi Glover alivyoelezea, alisema Wakristo ni watu wanaoishi kwa ajili ya wakati ujao.

Namaanisha, tunaishi kwa ajili ya wakati ujao kwa maana kwamba tunajua kwamba tuna mahali pazuri zaidi tunapoelekea. Tunaishi kwa ajili ya wakati ujao na matarajio.

Hata hivyo, angalia mstari wa 10. Namaanisha, mtu anayepitia haya yote, nataka kukusomea mstari wa 10 tena. Yeye aliyetuokoa kutoka katika hatari kubwa kama hii ataendelea kutuokoa, nasi tumeweka tumaini letu juu yake kwamba atatuokoa tena.

Unajua, unaona haya yaliyopita, yaliyopo, na yajayo. Alituokoa, anatuokoa, na ikiwa shida itatokea tena kesho, tunaamini kwamba atatuokoa. Na hiyo inaonekana kama mpango wa wokovu na Paulo.

Kwa ujumla, Paulo anazungumzia jinsi tulivyookolewa, jinsi tunavyookolewa, na jinsi tutakavyookolewa. Kwa hivyo, kuna mambo haya matatu ya wokovu. Alisema alituokoa, na tunaamini atatuokoa, na tukipata shida katika siku zijazo, atatuokoa.

Sikati tamaa hata kidogo. Namaanisha, Paulo alikuwa mtu aliyekuwa na matumaini makubwa, na tumaini lake lilikuwa kwa Mungu. Tazama, Paulo anasema tunamwamini Mungu.

Ni muhimu kutambua kwamba imani ya Paulo katika ukombozi wa Mungu haikuwa tu na msingi katika imani yake binafsi. Sasa sikiliza hili. Linahusiana na maombi ya maombezi ya wengine.

Kwa hivyo, Paulo hakuwa mtu wa kujitegemea au mchungaji kufanya peke yake. Ndiyo maana angeweza kuwaambia waumini, tuombee, tuombee. Unajua, wahubiri

wetu wengi leo hawawaambii washiriki wa kutaniko, tuombee, na wakisema tuombee, inakuwa ni kitu cha umbea.

Wanasema, tuombeeni. Mchungaji alisema tunapaswa kumwombea. Je, ana matatizo ya kifamilia? Je, watoto wake wana matatizo? Je, anafilisika kifedha? Alisema tuombeeni, lakini Paulo, na kwa hivyo wachungaji, hawafunguki kamwe kwa mtu yeyote.

Hawasemi kamwe tuombeeni kwa sababu inakuwa kitu cha umbea, lakini Paulo alikuwa tayari kuwa dhaifu na kusema, hili ndilo tatizo langu. Tuombeeni, na hili ndilo ninalotaka mombee. Hakuwa mchungaji wa kufanya mambo peke yake. Hakuwahi kutenda kama mtu mkuu katika huduma.

Hakuomba tu, bali alitegemea maombi ya watu wengi. Unaona, Wakristo wa Korintho walikuwa wakimsaidia Paulo kweli walipomwombea. Alihitaji waombezi.

Mara nyingi tunafikiria mambo makuu ambayo Mungu alifanya kupitia Paulo, na tunamsifu kwa haki kama mtu wa Mungu, lakini je, tunawafikiria watu wote waliomwombea? Paulo aliwasifu kwa ufanisi wake mwingi katika huduma. Sasa, hebu tuende kwenye mistari ya 12 hadi 14. Hapa, Paulo anaanza kutetea uadilifu wake.

Hakika, hii ndiyo fahari yetu, ushuhuda wa dhamiri yetu. Tumeishi duniani kwa unyofu na unyofu wa kimungu, si kwa hekima ya kidunia, bali kwa neema ya Mungu na zaidi kwenu. Kwa maana hatuwaandikii ninyi kitu kingine ila kile mnachoweza kusoma na kuelewa.

Natumaini mtaelewa hadi mwisho, kama mlivyotuelewa kwa sehemu, kwamba katika siku ya Bwana Yesu, sisi tu fahari yenu, kama nyinyi mlivyo fahari yetu. Unaona, Wakristo wa Korintho labda walikuwa wamezoea sana kushughulika na wahudumu waliokuwa na hesabu nyingi na hila, na walielewa au walidhani kwamba Paulo lazima awe hivyo hivyo. Unajua, katika 1 Wakorintho sura ya 16, mstari wa 5, Paulo tayari aliwaambia kwamba anakuja, lakini hakutokea.

Na hakutokea, kwa hivyo walidhani kwamba, vema, lazima alikuwa akiwadanganya. Kama hakutokea, tatizo lilikuwa nini? Je, tunaweza kumwamini? Ikiwa mtu huyu anasema anakuja na haji, basi tuna tatizo naye. Lakini Paulo anasema, hapana, umekosea, mimi siko hivyo.

Walimzomea. Walimzomea kwa sababu walisema hatakuja. Anadai hana haya.

Unaona, Paulo anashughulikia matatizo mawili hapa katika mistari ya 12 hadi 14. Shutuma za jumla. Kwanza, alitenda bila aibu bila uadilifu.

Na ndiyo maana unaona jibu katika mstari wa 12. Na kisha wakasema hakuwa mwaminifu na kwamba katika barua zake, alionyesha werevu wa kidunia kwa sababu alikuwa akikwepa kwa kuandika jambo moja na kumaanisha lingine. Tazama sasa, mstari wa 13.

Kwa maana hatuwaandikii chochote ila kile mnachoweza kusoma na pia kuelewa. Natumaini mtaelewa hadi mwisho. Sasa, nisikilizeni kwa makini.

Barua za Paulo ni mwisho mmoja tu wa mazungumzo ya simu. Tunasikia kile Paulo anasema. Hatusikii kile Wakorintho wanasema.

Njia pekee tunayoweza kujua kile Wakorintho wanasema ni kusikiliza jibu la Paulo. Kwa hivyo, tukisikiliza jibu la Paulo, kisha sema, sawa, hivi ndivyo vinavyoendelea. Na hivi ndivyo unavyopata katika mistari ya 12 na 13.

Hakika, hii ndiyo fahari yetu, ushuhuda wa dhamiri yetu. Tumeishi duniani kwa uwazi na uaminifu wa kimungu. Unaona, katika mstari huo, kuna tatizo kidogo la maandishi.

Baadhi ya watu huchukua ujanja au baadhi ya watu huchukua hagiotes . Mimi huchukua hagiotes mahali hapa, nazungumzia kuhusu uchamungu. Katika uchamungu, tumekuja kwenu.

Tumeishi duniani kwa uwazi na uaminifu wa kimungu, si kwa hekima ya kidunia, bali kwa neema ya Mungu, yote yakiwaelekea ninyi, kumaanisha kwamba kulikuwa na mashtaka mawili dhidi ya Paulo. Kwanza, shtaka la jumla, alitenda bila aibu. Nambari ya pili ni barua ambazo huwezi kuzielewa.

Anasema jambo moja katika barua, na anafanya lingine. Na Paulo anasema, hapana, haya yalikuwa mashtaka yasiyo na msingi ambayo Paulo alipaswa kujibu kwa njia pekee inayowezekana kwake. Angewezaje kuyajibu? Kwa kushawishi ushuhuda wa dhamiri yake mwenyewe na ujuzi wa Wakorintho kuhusu mwenendo wake.

Kwa hivyo, anadai kwamba katika kanisa na ulimwengu, mwenendo wake umeonyeshwa na Mungu kutoa usafi wa nia na uwazi wa mawasiliano yake. Je, nia yangu ni sahihi? Na mawasiliano yangu nanyi ni wazi sana. Unaona, Wakorintho tayari wamepokea angalau barua tatu kutoka kwake.

Namaanisha, tayari wamepokea barua tatu, na sasa anawaambia, mnaelewa, siwaandikii chochote zaidi ya kile mnachoweza kusoma na kuelewa. Kwa hivyo Paulo anawaambia, anasisitiza kwamba yeye na wenzake wamejiendesha kwa ulimwengu na haswa kwa Wakristo katika utakatifu, na hilo ni muhimu—na uaminifu wa kimungu, si kwa hekima ya mwili, bali kwa neema ya Mungu.

Unaona, unajua Paulo anasema nini? Sibadilishi rangi kama kinyonga. Unachokiona ndicho unachokipata. Mimi si Mkristo wa aina ya kinyonga ambaye angezoea tabia za kimaadili na kiroho za watu alioshirikiana nao.

Kwa hivyo hapa, unajua, watu husema kila mara, unapokuwa Roma, unatenda kama Mroma. Unapokuwa Roma, uwe kama Waroma. Kisha, unapokuwa mahali pengine, hapana, huyo si Paulo.

Maisha yake yalikuwa thabiti. Maisha ya utakatifu ni maisha ya uadilifu thabiti, ikimaanisha unachosema na kusema unachomaanisha, na kuwa mtu wa neno lako. Na Paulo anasema, hiyo ndiyo aina ya mtu niliye.

Unaona hilo katika mistari ya 12 hadi 14. Alisema, kama mlivyotuelewa kwa sehemu, kwamba katika siku ya Bwana Yesu, sisi tu fahari yenu, kama ninyi mlivyo fahari yetu. Kwa hivyo Paulo anadai kwamba katika kanisa na ulimwengu, mwenendo wake ulikuwa na sifa ya usafi wa nia na uwazi uliotolewa na Mungu.

Na maisha yake yalikuwa yametawaliwa na neema ya Mungu. Kisha anadai kwamba katika mawasiliano yake yote maana yake haikuonekana wazi kwa kusoma katikati ya mistari tu. Paulo anapozungumza, huna haja ya kusoma katikati ya mistari, ukijaribu kuelewa.

Unajua, wahudumu wengi, lazima uwaelewe. Wanasema nini hasa? Sina uhakika kama ninaelewa. Wakisema njoo, kuna uwezekano mkubwa itaondoka.

Wakisema nenda, wakisema nenda mbele, unikutane nami mbele, ni bora urudi nyuma kwa sababu wanarudi nyuma. Kwa hivyo, unataka kusoma katikati ya mistari. Lakini Paulo anasema, linapokuja kwangu, huna haja ya kusoma katikati ya mistari.

Badala yake, maana ya barua zake, ambazo zilikuwa juu juu, zingeweza kueleweka kwa kusoma tu. Paulo anamalizia kwa kuwakumbusha waongofu wake huko Korintho kwamba walikuwa tayari wameanza kuthamini nia na nia zake, hasa kupitia ziara ya hivi karibuni ya Tito. Anaelezea matumaini kwamba watafikia uhakika kamili kwamba angeweza kuwapa sababu nyingi za kujivunia sasa kama vile watakavyompa fahari katika siku ya Bwana wetu Yesu.

Kisha Paulo anazungumzia tatizo linalofuata analokabiliana nalo na Wakorintho, ambalo ni mabadiliko ya mipango ya usafiri. Huu ndio ugumu. Mabadiliko ya mipango ya usafiri.

Katika mstari wa 15 hadi 17, kwa kuwa nilikuwa na uhakika na hili, nilitaka kuja kwenu kwanza ili mpate neema maradufu. Nilitaka kuja kwenu kwanza ili mpate neema maradufu. Namaanisha, King James ya zamani ina baraka maradufu.

Sasa, wacha niwasimulie hadithi fupi kuhusu baraka hiyo maradufu. Nilikuwa darasani mwangu miaka kadhaa iliyopita, na mwalimu wangu katika 2 Wakorintho wakati huo, Colin Cruz, alifika mahali hapo, na akasema, baraka maradufu ilisema, hapa ndipo Wawesley wamekosea. Kwamba Paulo hazungumzii baraka maradufu ya utakaso kamili.

Na wow, ni kama kichwa changu kililipuka kwa sababu mimi ni Mwesley, mimi ni Mmethodisti, na hii ni mojawapo ya mistari ambayo tumeshikilia kama baraka maradufu kwa ajili ya utakaso kama matembezi ya pili ya neema baada ya wokovu. Na ni kama mtu amepanda ngazi, na mtu amechukua ngazi kutoka chini yako, na ukaanguka chini na kuanguka. Nilikasirika, na nina uhakika utakuwa hivyo ikiwa wewe ni hivyo.

Nilikasirika kwa sababu moja ya mambo ambayo nimekuwa nikishikilia imekuwa ikiniondoa tu. Lakini wacha nikuambie ilinisaidia nini. Niliamua katika darasa hilo kwamba ikiwa Mungu angenisaidia kufanya PhD, ningefanya hivyo kuhusu utakaso.

Kwa sababu tu ya darasa hilo, kwa sababu tu ya mstari huo, nilisema, vema, kwa sababu ya kile kilichosemwa, na kweli Bwana alinisaidia, nilipata, nilifanya PhD, nilifanya kuhusu utakaso, na baada ya kumaliza na kufaulu, niliandika barua kwa Dkt. Colin Cruz, na nikasema, vema, wewe, labda hunikumbuki tena. Nilikuwa mwanafunzi wako. Hili ndilo ulilosema katika darasa hili, na hilo likawa motisha kwangu kusoma zaidi kuhusu imani yangu katika utakaso, na sasa nina PhD.

Na aliniandikia barua ya neema. Kwa hivyo hiyo ndiyo hadithi yangu kuhusu mstari huo. Kwa hivyo, alikuwa sahihi kwamba Paulo hazungumzii baraka maradufu za utakaso hapa.

Sasa, hilo haliharibu, na utakaso wangu hauinuki wala kuanguka pamoja na Wakorintho wa Pili 115. Angalau najua vizuri zaidi sasa. Lakini Paulo anasema, Nataka kuja kwenu tena ili ziara yangu kwenu mara ya pili ilete furaha.

Hiyo ndiyo baraka maradufu, rahisi na safi. Hiyo ndiyo anayosema. Ninakuja kwako.

Nilitaka kuwatembelea nilipokuwa njiani kwenda Makedonia na kurudi kwenu kutoka Makedonia. Je, mlinituma kwenda Uyahudi? Je, nilipokuwa nikitaka kufanya hivi nilikuwa na wasiwasi? Je, ninafanya mipango kulingana na viwango vya kawaida vya kibinadamu, tayari kusema ndiyo, ndiyo, na hapana, hapana, wakati huo huo? Acha hapo kwa muda. Paulo alikuwa amepanga kutembelea Korintho mara mbili baada ya kuondoka Efeso.

Katika safari yake ya kwenda Makedonia na aliporudi kabla ya kwenda Yudea. Unaona hilo katika mistari ya 15 na 16. Hata hivyo, kwa sababu ambazo baadaye anazielezea, hakuenda moja kwa moja Korintho.

Alieleza hilo baadaye. Hakuenda moja kwa moja Korintho bali kwanza alienda Makedonia. Unafikiri nini kilitokea? Wapinzani wake na maadui zake walimkamata, wakasema, hapaswi kuaminiwa.

Walimshutumu kwa kutokuwa na msimamo na kutokuwa mwaminifu. Inavutia. Walitumia neno la Kigiriki, elaphria .

Elaphria inamaanisha wepesi. Yeye ni mwepesi. Yeye ni mgeugeu.

Unaona, walimshtaki kwa kuyumbayumba, kuyumbayumba kwa ghafla, na tabia ya upuuzi. Walisema huwezi kumwamini mtu huyu. Walimhimiza, kubadilisha kwake mipango ya usafiri kiholela kulichochewa na ubinafsi bila kujali ahadi zilizovunjwa au mahitaji ya Korintho.

Walisema mtu huyu anafanya hivyo; anatoa tu ahadi. Ahadi inapaswa kutolewa na kuvunjwa. Na unajua, ni bahati mbaya siku hizi, watu hutoa ahadi za kuzivunja.

Na Wakorintho labda wamepitia hilo. Kwa hivyo, walimkosoa Paulo kama mtu ambaye hangeweza kuamua mpango au ambaye hangeweza kutekeleza mpango. Pia walilinganisha mabadiliko ya Paulo katika mipango yake ya kusafiri na kupungua kwa upendo.

Walisema hatupendi. Mstari wa 17: Je, nilikuwa nasitasita nilipotaka kufanya hivi? Je, ninafanya mipango yangu kulingana na viwango vya kawaida vya kibinadamu, tayari kusema ndiyo na hapana, hapana kwa wakati mmoja? Lakini walikuwa wamekosea. Walikosea katika kujaribu kumlaumu Paulo.

Unaona, hawakuwa wamekosea kukata tamaa. Namaanisha, kwa sababu aliwaambia anakuja. Kwa hivyo, kwa kawaida, wanapaswa kukata tamaa.

Hilo linaeleweka. Lakini walikosea kwa sababu hawakuujua moyo wa Paulo, na hawakujua hali yake. Hilo ni somo kwetu kujifunza hapo hapo.

Tunapaswa kuwa wepesi sana katika kupinga nia za watu. Kwa kawaida, tunapinga nia vizuri sana. Tunafikia hitimisho kwamba, watu hawa hawawajibiki.

Unaona, fikiria hili: kama ungekuwa mchungaji na mtu akaja kanisani kwako na akachelewa. Na kisha mara tu mtu huyo anapoingia, unasema, wale ambao huja kanisani kwa kuchelewa, wewe si mzito, hujajitolea kwa Mungu, na unasema yote hayo. Lakini hujui vita na mapambano ambayo mtu binafsi amepitia kabla ya kuja kanisani.

Asubuhi hiyo, hataki kuja. Na shetani alifanya yote aliyoweza kumrudisha. Alivaa, akaketi, akajipamba, akaketi.

Lakini hatimaye, nitaenda kanisani. Ingawa nimechelewa, nitaenda kanisani. Na kwa hivyo, alishinda.

Alikuwa kanisani, lakini alichelewa. Lakini wewe hapa kama mchungaji, mtu huyo anapoingia, nyote mnaochelewa na nyinyi mnaochelewa, hamko tayari kwenda mbinguni. Na shetani anasema, sikukuambia usiende? Sasa umekuja, umechelewa.

Je, hukusikia tu sasa kwamba huendi mbinguni? Na kisha kukata tamaa huanza. Tunapaswa kuwa waangalifu sana tunapofuatilia nia. Tunahitaji kujua majibu yote.

Tunahitaji kujua maelezo yote kabla hatujafikia hitimisho. Tunafikia hitimisho haraka sana. Namaanisha, ni kama wana wa Israeli, unaposoma kitabu cha YOSHUA, nao wana kabila la Mungu na Reubeni, kabila la Reubeni na Mungu, na wana kabila la Manase, waliokwenda kujenga madhabahu, na wana wa Israeli hawakujua.

Nao walikuwa tayari kwenda kupigana nao na kuwaua kwa sababu walihisi kwamba waliwachoma visu. Na wanapoenda, wanasema, sikiliza, hatukutengeneza madhabahu hii ili kumfukizia Mungu uvumba, lakini tulitengeneza madhabahu hii ili watoto wetu watakapotuuliza, tuweze kuwaambia. Wakituuliza kuna uhusiano gani kati yetu na nyinyi, tutaweza kuwaambia hii ni ishara ya kile kilichopo ambacho kitakuwa chako.

Na Mungu aliwazuia kuwaua ndugu zao. Kwa maneno mengine, kuwa mwangalifu sana kabla ya kupinga nia. Na Wakorintho hawakuelewa hilo.

Kwa hivyo, waliendelea na kumlaumu Paulo. Hakika, walikatishwa tamaa, na walikuwa sahihi kukatishwa tamaa, lakini walikuwa wamekosea katika kujaribu kumlaumu Paulo kwa kukatishwa tamaa. Walihitaji kuona moyo wa Paulo na mkono wa Mungu katika hali hiyo.

Na kisha unaona kutoka mstari wa 18, hakika kama Mungu alivyo mwaminifu, nataka kwenu si ndiyo na hapana. Paulo anasema, nataka kwenu. Paulo anasikitishwa sana na shtaka hilo kiasi kwamba anasadiki; alijaribu, alikuwa na uhakika wa kutokuwa na hatia kwake kiasi kwamba anaita kwa dhati uaminifu usio na shaka wa Mungu. Na hapa ndipo uadilifu unapoingia.

Anatetea uaminifu wake kwa kutoa hoja mbili kwa uaminifu wake mwenyewe. Na alitoa sababu mbili za kubadilisha mipango yake. Hoja yake ya kwanza ni kwamba huduma yake ya Kristo inamtaka awe mwaminifu.

Anatangaza kwa msisitizo kwamba neno lake, mabadiliko yake, kauli yake ya mpango, na ujumbe wake hazikuwa wakati mmoja ndiyo na hapana. Anaunga mkono tamko hili kwa kuitisha uaminifu wa Mungu. Paulo anaitisha uaminifu wa Mungu.

Ni mtu gani unayemtumainia sana, ndiyo, wewe mwenyewe, kiasi cha kuweza kuunganisha uadilifu wako na uadilifu wa Mungu? Hilo ndilo Paulo alilofanya. Aliunganisha uadilifu wake binafsi na uadilifu wa Mungu. Namaanisha, hili lina nguvu sana.

Na ana huzuni sana. Alisema, si katika kuwatangazia habari njema wala katika kuwaambia kuhusu mipango yake yenye matatizo lugha yake haikuwa mchanganyiko tata wa ndiyo na hapana. Hasemi ndiyo na hapana kwa wakati mmoja.

Hapana. Hazungumzi kutoka pande zote mbili za mdomo kama tunavyosema. Hapana kabisa.

Ujumbe wake ulikuwa ndiyo au hapana. Anajua anachofanya. Mjumbe wa Mungu mwaminifu angewezaje kusitasita kati ya ndiyo yenye kutuliza na hapana yenye kutatanisha? Au kutoa ujumbe ambao haukuwa ndiyo yenye kusisitiza? Kwa hivyo Paulo anaanza kufafanua.

Anaanza kuwaambia. Anaomba uaminifu wa Mungu. Inasikitisha kusema kwamba katika ulimwengu tunaoishi sasa, hatuna thamani kubwa kwa maneno.

Wanasiasa hubadilika kwa urahisi. Waliahidi jambo leo na kwamba kesho lingepita. Wanasahau.

Wanafuta ahadi za kampeni mara tu wanapoingia madarakani. Na watu wanaapa mahakamani kusema ukweli, hakuna kingine ila ukweli, na bado wanadanganya. Wanaweka mikono yao kwenye Biblia, na wewe unasema ukweli, hakuna kingine ila ukweli.

Na wanasema hivyo kwa uso wa ujasiri. Hatuwezi kuwa na hilo katika huduma. Baadhi huamua uongo ili kujilinda.

Inaonekana kwamba kwa watu wengi, ahadi zinafanywa tu ili zivunjwe, lakini si kwa ajili ya Paulo. Ni vigumu kujua ni nani tunayeweza kumwamini, lakini ahadi za Mungu zinafunua tabia yake. Ahadi za Mungu zinafunua tabia yake.

Mungu hutekeleza kila ahadi anayotoa. Mwana wa Mungu ambaye Paulo na wenzake walimhubiria miongoni mwa Wakorintho, ambaye waumini hawa walimpokea, hakuwa ndiyo na hapana kwa wakati mmoja, bali ndiyo yenye msisitizo. Unajua, tunajaribu kunukuu kifungu hicho kama ahadi.

Neno la Mungu ni ndiyo na amina. Naam, liangalie katika muktadha. Katika muktadha, Paulo haongelei tu kuhusu uadilifu wake unaohusiana na uadilifu wa Mungu; anazungumzia kuhusu uadilifu wake mwenyewe.

Uadilifu wake mwenyewe unahusiana na uaminifu wa Mungu katika kutimiza ahadi zake. Na Paulo anasema, wokovu wako na matokeo yako, uzoefu wako wa kiroho unaofuatana unathibitisha kwamba tabia ya uthibitisho ya Kristo na kazi yake ilikuwa wazi sana kwa mtume kiasi kwamba ilienea katika maisha na huduma yake mwenyewe. Unajua nini? Paulo alikuwa mwaminifu.

Paulo angeweza kuaminiwa. Hoja yake ya pili ya kutegemewa kwake ni ufahamu wake wa kazi ya Mungu katika maisha yao, Wakorintho na yake mwenyewe. Unaona kwamba katika mistari ya 21 na 22, anaelekeza umakini kwenye kile ambacho Mungu anafanya nao sasa na kile ambacho Mungu alifanya wakati wa kuongoka kwao.

Kwa wakati huu, Mungu anawaimarisha. Unaona hilo katika mstari wa 21, anasema, lakini ni Mungu anayetuimarisha pamoja nanyi katika Kristo na kama alivyotutia mafuta. Kisha Paulo anaelezea mambo kadhaa ambayo Roho Mtakatifu hufanya katika maisha ya waumini.

Tazama mistari ya 21 na 22. Lakini ni Mungu anayetuimarisha pamoja nanyi katika Kristo, na kututia mafuta kwa kututia muhuri na kutupa roho mioyoni mwetu kama sehemu ya kwanza. Roho Mtakatifu huwatia mafuta na kuwapa nguvu waumini kwa ajili ya maisha na huduma ya Kikristo.

Roho Mtakatifu pia hutufunga na ndiye kifungo chetu; muhuri, kama neno linavyopendekeza, ni alama ya umiliki. Sisi ni wake. Zaidi ya hayo, Roho Mtakatifu anakuwa ahadi au dhamana ya baraka za baadaye ambazo ziko zaidi ya maisha haya.

Unaona, ufahamu wa Paulo kuhusu kazi hizi takatifu ulimfanya awe wa kutegemewa. Kutegemewa kwa Kristo katika kutimiza ahadi ya injili na uaminifu katika Mungu katika utendaji wake katika maisha ya watu wake kuliunda tabia ya mitume. Pia vinaunda yetu.

Tunapotafakari umuhimu wake, Paulo anakamilisha hoja yake ya uaminifu wake kwa kutoa sababu mbili kwa nini alibadilisha mpango wake. Angalia mstari wa 23. Kwa kututia muhuri, nauacha, lakini namwita Mungu kama shahidi dhidi yangu.

Ilikuwa ni kwa ajili ya kuwahurumia ninyi kwamba sikurudi tena Korintho. Sasa anawaambia sababu. Kama mngejua sababu ya kutokuja kwangu, mngepaswa kumshukuru Mungu.

Ilikuwa kwa ajili yako. Ilikuwa kwa faida yako. Kwa sababu kama ningekuja, labda mambo yasingekuwa jinsi yalivyo.

Usingefurahia. Namaanisha, kwa maneno halisi. Alisema namwita Mungu kama shahidi dhidi yangu.

Kwa maana ilikuwa kwa ajili ya kuwahurumia ninyi kwamba sikurudi tena Korintho. Mnaona upendo wake kwao. Aliwapenda.

Aliwajali. Walikuwa bado watoto wake katika imani, na alihisi kuwajibika kwao. Sababu yake ya kwanza ya kubadilisha mpango wake ni kwamba angeweza kuwaepusha na nidhamu, nidhamu ya kitume.

Angeweza kuwaepusha na njia. Alitaka kuwapa fursa ya kutatua tatizo kati yao badala ya kuwapa huzuni ya kifo. Anathibitisha kauli yake kwa kiapo.

Kwa maana hakuwa na njia ya kuthibitisha nia yake hata kidogo. Anaelezea kwamba alichukua hatua hii kwa sababu yeye wala washirika wake si mabwana juu ya imani ya Wakorintho. Je, hilo halivutii? Kwa bahati mbaya, leo, hasa katika ulimwengu uliokithiri, wahubiri na wahudumu hutenda kana kwamba ni mabwana juu ya imani ya washiriki wao.

Katika ulimwengu ulio wengi, ulimwengu wao ni sawa na Mungu, ambaye ni kama, bwana, siwezi kufanya hivi sasa. Nataka kuomba. Na mchungaji atasema, nimeomba, na najua.

Huna haja ya kuomba. Nenda tu. Hapana, Paulo alisema , hapana, hapana, hapana.

Siifanyii mabwana imani yako. Namaanisha, inasikitisha. Kama wahudumu wengi, namaanisha, wanacheza kama Mungu.

Na Paulo anasema sitacheza kama Mungu. Badala yake, sisi ni wahamasishaji wa furaha yenu. Hii ina maana kwamba huduma yao kimsingi ni kukuza ustawi wa kiroho wa Wakorintho.

Hii ina maana kwamba wanawapenda wao na ustawi wao kwa kuelekeza imani yao kwa Kristo na kwa neno lake. Paulo, ingawa alikuwa mtume, hakutaka kutawala imani yao. Haki hiyo ni ya Mungu pekee.

Unaona, wachungaji na wafanyakazi Wakristo lazima wajue kishawishi cha kunyakua haki hiyo. Ni ya Mungu. Sio yetu.

Na tunapoangalia sura hii, ni muhimu sana kuelewa. Namaanisha, kama muhtasari, tunaanza kwa kusema tumeitwa kuwa watakatifu. Na tunahitaji kuishi kulingana na wito wetu uliotukuka, hasa katika mazingira machafu ya kimaadili ambayo tumezungukwa nayo leo.

Tunahitaji kukumbuka kwamba sisi ni watakatifu walio hai. Tunaitwa watu watakatifu wa Mungu kwa sababu sisi ni wake na maisha yetu yanahitaji kuakisi Mungu aliyetuita. Kisha, tunahitaji kufikiria wakati tunapotaka kufanya maamuzi.

Paulo anatuambia, Mimi hufanya maamuzi chini ya Mungu. Tunapokuwa katika nafasi za uongozi, tunahitaji kukumbuka kwamba maamuzi yetu yanawaathiri wengine kwa njia moja au nyingine. Na kwa sababu maamuzi yetu yanawaathiri wengine, tunahitaji kuhakikisha kwamba tunafanya maamuzi chini ya Mungu.

Pia tumejifunza kwamba uadilifu hauwezi kujadiliwa katika maisha ya mfanyakazi Mkristo. Na ukosefu wa uadilifu utaathiri huduma; iwe tunajua au hatujui, utatuathiri. Kisha tukajifunza jambo fulani kumhusu Paulo wakati wa majaribu.

Aliinunua kwa sababu alijua kusudi. Hakuwa na mawazo ya mwathirika bali alijua kwamba Mungu alikuwa akitekeleza kusudi na mpango wake katika maisha yake. Na hatimaye, iwe tunateseka au tunafarijika, si kwa ajili yetu tu; ni kwa ajili ya mwili wa Kristo.

Huyu ni Dkt. Ayo Adewuya katika mafundisho yake kuhusu 2 Wakorintho. Hii ni kipindi cha 2, 2 Wakorintho 1, Salamu, Maombi, Shukrani, na Mipango ya Usafiri.